

Glasilo Prekmurških Slovincov.  
Cena na leto 20 K, če jih več  
vršp hodi na eden naslov, če  
samo edne 30 K. Urednik i izda-  
jatelj Klekl Jožef vp. pleb. Čren-  
sovci Prekmurje.

# NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-  
nika naslov i se ne povrneje.  
Oglasi (inserati) se sprejmejo v  
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.  
Lendavi. Cena za eden kvadratni  
centimeter 1.50 fil. za ednok, za  
večkrat popust.

Naročijo se Novine jedino pri „Opravništvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.  
Samo na té naslov se sme poslati tudi naročnina.

## Živinska kúpčija v Prekmurji.

2.

Vsaka voskosrčnost v tom  
ožiri je nepravilna, či tudi do-  
tične določbe obrtnih predpisov  
meso ravnoč natančno izpunjene,  
govorijo pri nas le dane razmere  
nujno i zapovedajoč, da se naj  
ne odlašá z izvozom živine. Pri  
danešnji razmeri med našov  
kronov i litrov, morejo zlasti ita-  
lijanski trgovci našemi kmeti pla-  
čati živino v tistoj razmeri, štera  
približno odgovarja blagovnoj  
vrednosti. Što zna, kak dugo bo-  
do Italijani plačevali takše cene?  
Ali naj čakamo, da bo naša ži-  
vina pri slabi i skromni krmi po-  
polnoma se posušila? Ali znamo  
lehko, kak dugo bo italijanska  
meja odprta za našo živino?  
Bog nas vari kakše kužne bolezi-  
ni! Naša slabo krmljena i za  
toga voljo malo odporna živina  
bi vsa podlegla bolezni.

Morebitna bojazen, da bi se  
živina vtegnola preveč izvazati,  
je popolnoma nesnovana i neu-  
temeljena. Mi vemo dobro, da  
moremo brez oškodovanja naše-  
ga živinskoga stanja na jezere  
glav izvazati. Vsaki dober gospo-  
dar pa tudi zna, keliko sme pro-  
dati svoje živine brez toga, da  
bi njegovo gospodarstvo škodo  
trpelo. Te da samo tisto prodá,  
kaj je njemi više i kaj lahko pro-  
dá brez svojega kvara. Itak pa  
zna vsakši, ki pozna naše ljud-  
stvo, da naš kmet ljubi svojo  
živino, od nje se teško loči i jo  
proda samo te, či je že na to  
prisiljen, da si more nakupiti  
življenske potrebščine za sebe i  
za svojo družino. Ne bojte se,  
nigdar ne bo prodá več živine,  
kak njemi je to neobhódno pot-  
rebno. Kak bi tudi! Što bi njemi

pa na sprotoletje orao njive, od-  
ket bi jemao gnoj! To naš kmet  
zna vse dobro.

Ob edenajsti vuri najres-  
nejše prosimo, naj ne ostane nas  
glas v pústini kričečega. Naj le  
še pripomnimo, da je vladi tudi  
sveta dužnost včiniti vse, da si  
nakloni srca najnovेशih sodržav-  
ljanov, odpraviti vse nedostatke,  
šteri bi vtegnoli ali gotovo rodili  
nezadovoljstvo. Zastopamo nače-  
lo naj velja, tudi če bi pozamez-  
niki tekla krv iz nosa.

## Spomenica našega g. poslanca, štero so mese- ca oktobra vložili v Beog- radi na ministerski svet.

Občutno je zadel avstrijski obrt-  
ni zakon siromašne prekmurske obrt-  
nike, ki so si morali vsi s precejšni-  
mi stroški nabaviti nove obrtne liste,  
červavno so imeli stare pravilno iz-  
postavljene. Kovači, tesarji morajo,  
červavno so spretni v svoji stroki in  
že več let izvršujejo svojo obrt po  
starem, v Prekmurju še edino veljav-  
nem zakonu, delati izpite po avstrij-  
skem zakonu v Ljubljani in če tega  
izpita ne naredo, ki ga zbog siro-  
maštva niti delati ne morejo, ne smejo  
izvrševati svojega obrta. Če ga pa  
kljub temu izvršujejo, se jim nalagajo  
visoke globe. Prizadeti so pa s to  
naredbo ne samo obrtniki, ampak tudi  
kmetje, ki morajo daleč iskati obrtnika,  
ki ga potrebujejo. Po avstrijskem pravu  
so ustanovljena tudi gasilna društva  
ter mora vsaka hiša plačevati zanje  
davek, ki ga prej ni bilo. To ljudstvo  
hudo vznemirja zlasti še ker ima samo  
dolžnosti ne pa ob enem tudi volilne  
pravice pri volitvi revizorjev.

Večina šol v Prekmurju je vers-  
kega (konfesionalnega) značaja. Te  
šole so vživale poprej popolno avto-  
nomijo, a ljubijanski višji šolski svet  
jih je suspendiral. Oblast se ni nikdar  
uradno obrnila na prekmurski kat.  
vikariat ali evangelijski seniorat, da  
bi se zadeve naših verskih šol spora-  
zumno rešile, nego je avstrijske pred-

pise okrajnih šolskih svetov in višjega  
šolskega sveta raztegnila na nove šole,  
a na ta način, da še zdaj nimamo  
okrajnega šolskega sveta v Prekmurju.  
Z učiteljstvom se popolnoma samo-  
voljno razpolaga ne da bi samo en  
domač človek smel k temu kaj pri-  
pomniti. V višjem šolskem svetu še  
zdaj ni zastopan noben prekmurski  
vikariat po svojem veroučitelju in  
njegovem namestniku.

Uradništva je v Prekmurju zdaj  
skoro desetkrat toliko kot pod mad-  
jarske upravo, a med tem Prekmurcev  
v popolnoma nezadostnem številu. V  
vsaki službi imajo prednost oni iz  
„Preka“, a naši domačini si morajo z  
največjimi težkočami priboriti kako  
službo. In to ne v kakih večjih po-  
zicijah, celo do najskromnejših služb  
je težko priti domačinu. Nekaj se tje  
sicer že zboljšalo v tem pogledu, pri  
pošti in orožništvu. Nameščenje taj-  
nikov je zdaj v teku, učitelji doma-  
čini so pa itak vsi v službi, a še  
dolgo ne v zadostni meri. Pa ne samo  
da domačini težko pridejo do službe,  
marveč so tudi pri plači zapostavlje-  
ni. Ko so oni iz „Preka“, ne vem iz  
kakega naslova prejemale dnevnice,  
jih naši domačini niso dobili. Pa še  
zdaj v najnovjšem času jih ali sploh  
ne dobijo ali z ostalimi ne v enaki meri.

A to so vse bolj splošne pri-  
tožbe. Da se utemeljenost teh pritožb  
dokaže, bom v naslednjih točkah na-  
vedel nekaj konkretnih slučajev.

II. Mnoga desetletja hodi naše  
ljudstvo na madjarsko na delo, kjer  
po neke vrste z zakupom obdeluje  
zemljo veleposestnikov in za svoje  
delo zasluži v prvi vrsti zrnje. Naš  
gornji kraj je namreč pasiven in ljud-  
stvo je prisiljeno iti preko meje slu-  
žit si svoj kruh, ker zemlje ali nima  
ali pa ne v zadostni količini in še ta  
zemlja, kolikor jo ima, je najslabša.  
Pri tisočih našega prebivalstva je to  
delo življenska potreba. Letos je ob-  
last našim ljudem delala mnogo ovir  
in jih ni pustila preko meje na delo  
kljub mojemu protestu v Ljubljani  
ter kljub urgenci g. ministra za so-  
cijalno politiko, da se morejo toza-  
davne odredbe pokrajinske vlade  
ukiniti. Ljudstvo, ki je bilo nago in  
lačno, je šlo preko meje na delo in  
kakor vsako leto, je tudi zdaj redno  
prišlo domov ter pripeljalo oziroma



ima še pripeljati svoj kruh. In tu se zgodi sedaj nekaj takega, kar je naše prebivalstvo najbolj razburilo in privedlo do žalostnih manifestacij. Madjarska vlada je zacarinila kvintal zrnja po 16 madjarskih kron, naša carinarica je pa zahtevala kljub vsem mojim prošnjam in brzojavom 180 K. za kvintal. Ker edina naša železnica ne vozi, je moralo ljudstvo najeti vozove in na tih spraviti težko zasluženi svoj živež domov v 30—40 km in še več oddaljene kraje. Samo ob sebi je umevno, da je del zasluženega zrnja potrošila voznina, drugega pa carina in siromak, naš delavec, je moral priznati, da je delal vsled mačehinskega postopanja naše vlade zastoj celo leto. Prisluzeno zrnje, iz katerega bi se moral oblačiti in živeti on in njegova veččlanska družina in katero (oves, ječmen) bi edino moglo zrediti njegovo zadnje svinče, zadnjo kokoš, da more plačati davek itd., je moral deloma že pri carinarici prodati, ker svota predpisane carine je pri njem, siromaku, ki nima ni krone kapitala, pojem nečuvne visočine. Gospod minister za socialno politiko je drage volje sprejel v svoje uradovanje akte teh naših delavcev, katere sem mu z vsemi uradnimi podatki izročil.

(Dale.)

## Kak bodo „Novine“ v novom leti?

V novom leti bodo „Novine“ vekše. Velika, predrzna reč je to. Še letošnjih dugov nismo vplačali pa si li ščemo ešče vekše vezati na šinjek v novom leti. Zlastino velika, predrzna reč. A z božjo pomočjo li idemo naprej pa od svojega načrta ne odstopimo. Novine bodo vekše. Vsako drugo nedelo dvakrat tak velike kak letos. To je stalno. Če pa se dosta naročnikov zglaš, pa vsako nedelo do dvakrat tak velike kak dozdaj. Ka pa cena? Štampar nas je pozdravo s tem obečanjem, ka ceno štampanja more podignoti čeravno nedo vekše Novine. Dozdaj nam je prišlo skupno na teden dvejezero koron stroškov pri Novinah. Po novom leti bo tak več, do Novine vekše ali nej. J ar do vekše več moremo plačati i zato ar kem več dela tem več se plača za njega. Zvün toga za papir tudi telko več, keliko več ga potrošimo. Po najfalejšem i najpravičnejšem račun, gda za uredništvo ni filera ne računamo, do nas Novina koštale 40 K. od falata. *To de zato cena Novinam: 40 K. na leto 1921.* I ta cena ne je zvišana od letošnje, ar do Novine nekše i štamp de dragši. Če meter platna košta 20 K. za dva metra damo 40 K. I gda to damo, nikdar ne pravi da je trgovec ceno platna podigu... Ravnotak se ne sme praviti da mi podignemo ceno Novinam, ne, nego

plačamo za nje 20 K. več, ar do teliko vekše

I mi te ne zdignemo cene, gda se povsod zdigavajo. Ka pomeni to? Dvoje. Obprvim to, ka mi iščemo samo vaš hasek, dragi Slovenci, ne pa svojega, obdrügam pa to, ka je vaša sveta dužnost, da vi to ljubézen opazite i jo povrnete. Kelikokrat se nam je pravilo nori ste, ka se mantarate brezplačno. Ljudstvo je nepošteeno, za vaše trüde se še norčari i kem več dobra njemi včinite, tem hitjše je. Kelikokrat se nam je v to formo gučalo i nas nadigavalo, naj vas povržemo i zapüstimo, kabi šli svojo pot i mi to nesmo včinioli. Šli smo dale naprej, držali smo v roki nevtepeno zastavo ljubézni do vas svojega naroda i ometani z blatom nezahvalnosti ne od vseh, Bog ne daj, nego li od vnoгих, smo se borili za vašo zemelsko i nebesko blaženost. Z té poti nikdar dol ne stopimo, dokeč smo živi. Ljubili smo vas, ljubimo vas i bodemo vas dragi Slovenci, ste katoličanci ali evangeličanci. To je naša pot. To je naše veselje, to je naša blaženost, šteta zvira iz včinjene dužnosti. Mi to delamo, ar smo to dužni po ljubézni. In? Vi ste ravno to dužni včiniti, ar ste dužni ljubiti. Dužni ste ljubézen z ljubéznostjov povrnoti.

Dužni ste nam z delavnov ljubéznostjov proti priti, v naš šereg se spraviti i pod našov zastavov, na šteroj se blišči najsvetejše ime. *Jezuša Kristuša*, korakati naprej do cila. I té cio je vaše dobro na duši i na teli, v večnosti i v časi. To je vaša dužnost. Slovenci, katoličanci i evangeličanci. Mi smo delali vsikdar na to, da vere v Boga ne zgübite. Ar če jo zgübite, ste postali nema stvar i te se sovražili, pobijali, klali med sebov i živel v največjih krivicah i v največšem neredi. Preminoli časi vam svetlo pokažejo, kama pride človek brez vere. *F* toga pa smo delali, z cele m vsikdar, da se vam bremena zlejšajo, da vam pravde pravico delijo, da mate zemelski dom blaženi i miren, za to smo delali dozdaj. Za to ščemo i ozdaj. Vsa naša politika se je sükala okoli toga, da vam pomagamo i ne sebi. V tom se ločimo od drugi strank, štete iščejo obprvim sebi pomagati i samo zatem drugim.

Glasilo té naše ljubézni so bile Novine dozdaj. V novom leti bodo tudi Novine. Tü ščemo pokazati svojo ljubav páli do vas i to v povekšanoj meri. Tü zamorete vi tudi dosta i dostokrat bi bilo potrebno kaj vam naznaniti, v šteroj reči vas podevčiti, potanačivati, a nismo mogli. Premale so bile. Zato je povekšamo, ka Vam več povemo, ka Vam vu večih rečeh pomagamo. Tü nam pridite zdaj na pomoč. Tü pokažite zdaj svojo ljubézen! *Té povekšane Novine naj si naroči vsaka slovenska hiža, katoličanska i evangeličanska. To je vas vseh duž-*

*nost, ki verjete v osebnoga Boga, da mate samo krščanske novine i da nemate protikrščanskih.* Ki podpira tiste novine, štete proti Kristušovmi navuki pišejo, je sovražnik Kristušov. Što šče takši biti? I vsaki je, ki samo en filer da na proti krščanski štamp. Vsaka hiža naj si do 15. dec. naroči naše krščanske Novine. Povekšane do koštale samo 40 K. v novom leti. Na delo ki ljubite svoj narod i njegovo krščansko mišljenje, ste katoličanci ali evangeličanci. Na delo i širite naš list. Pole za nebiranje naročnikov i čeke smo vam odposlali, če je pa što ne bi dobo, naj piše v Črensovce na uredništvo po nje. Imena vseh naročnikov pošljite v Črensovce do 15. decembra. Znete zakaj je to potrebno, paper je najmre strašno dragi i zato ka je z naslovi dosta dela i trebe dosta časa dokeč je ne na štampajo. *Do 15. decembra pošljite* zato, dragi širitelje, imena vseh naročnikov, na novine za l. 1922.

Na delo, ki ljubite naš narod! Na delo. Dvanajseta vóra je odbila. Slabi časopisi, slabe novine, štete zagiftajo vero v Boga i ljudstvo za nos vodijo, naj bogati žepe svojih sovražnikov, pravimo takše slabe novine rastéjo i se širijo kak gobe po deži. Banke štete derejo ljudstvo, gda terjajo od njega od 14 do 20 procentov intereša z stroški vred, podpirajo z temi interešmi vašimi tiste slabe novine, štete pišejo proti vašoj veri i proti pravici, šteta vam ide na hasek bankam i vsem kapitalistom. O kak žalostno je to gledati, gda siromak tistoga podpír a z svojimi penezí, ki blati njegovo vero i podira njegovo hižo! Odprite si zato oči! Vidite, da je zdaj drugi svet, kak je pred bojom bio. Ščista drugi ljudje, druge duše, druga srca, druge misli, druga nakačenja so se porodila na svet j vse to sovraži tebe, ljudstvo naše. Sprevidite to vsi, ki ljubite to ljudstvo. Sprevidite i nam pomagajte širiti Novine, prosimo vas lepo, da rešimo pogubljenja naš narod. Ki ljubi svoje ljudstvo, bo z nami na deli Zdaj pa na delo v božem imeni vsi! Hodimo!

Klekl Jožef

vp. pleb. nar. poslanec, urednik Novin.

## Glasi.

Hitro je dobo plačo. „Neueste Züricher Nachrichten“ i drugi listi z Badena nam opisavaja te dogodek od ednoga socialnoga demokrata, šteti se je pripetio té dneve: V Waldshuti so mladi delavci z tovarne (fabrike) Lonza no poti proti domi se stavili pred razpetjom pri cesti. Eden izmed mladencov se približa križi, vzeme, Kristuša med režanjom i preklinjanjom svojih tovarišov i ga pali pribije na



križ z glavov doli med smejom navzočih. Po dvema dnevoma so delavci tovarne Lonza bili svedoki groznomi prizori. Mladenca, šteri je dovršo bogokrunstvo nad križom, je zgrabo stroj (mašin) v delavnici, ga potegno med dva potača z glavov dol i ga je dorečno razdrobio. — Bog včas hitro plača. Tū je tūdi tak napravo. Največkrat dolgo čaka, ar je smilen. Drži se svoje reči na križi, gda je vmirao: Oča, od pusti njim, ar nevejo, ka delajo. A po smrti se nede več držao té reči, nego de kaštigao vsakoga, ki se je z njegovoga čakanja i potrpljivosti norca napravo z svojim nepobolšanjem.

**Zvoni brez carine** se tečas ne smejo z inozemstva (Austrija itd.) k nam privazati, dokeč zakonodavni odbor ne reši predloga Financijsko — Ekonomskoga Komiteta. — To naj vzemejo na znanje, ki so zdaj sledkar naročili zvone, ali kim so ešče ne prišli. Tak se čuje od vse strani, da več ne dovolijo brez carine zvonov notrivoziti, ar se že v zadostnom številu zlevajo v našoj domovini. Stem šče finančni minister zdraviti tūdi našo kapajočo valuto. Bomo v kratkom vidili.

**Pošteno zabavo**, gde ne nevarnosti za greh, nikomi ne kratimo, niti ne smemo. Samo sv. Pismo nam pravi, naj se veselimo, a dodene, ka v *Bogi*. Gde je dostojna veselica, to je gde se greh na dela niti prilika na smrtni greh se ne ponuja, tam ma mesto vsaki. A nikak ne odobravamo veselice, štere segajo v pozno noč brez pazke namladino, i so s plesom združene, čeravno majo najlepše namene, kak čiste dohodke obrniti na cerkev, siromake itd. Mi se držimo pravoga krčanskoga naziranja, ar smo krčanski list, da gde je nevarnost zgubiti poštenost, čiščo, da to ne odobravamo. Vse ma svoje mere i meje, veselje tūdi. Pa dobri nameni stem samo trpijo i se oskrunijajo cerkvene reči, če so združene z nevarnimi veselici. Če bi što vstopnino, štero plača na veselici i ka potroši na njej, dao na orgole, zvon, oltar, siromake itd. jeli keliko več bi dobo dober namen? Gučimo od nevarnih veselici i nepoštenih. Poštene zabave zagovarjamo, na šterih se ni Božoj časti ni zveličanji naše duše kvar ne zgodi. A kelko je teh?

**Na prošnjo**, štero so vložili naš g. poslanec na invalidski odsek za naše sirote in invalide, je prišel te odgovor. Apr. štev. III. 13926/21. Gospod narodni poslanec. Komanda Mariborskoga vojnoga okrožja v časi od 31. oktobra do 6. novembra 1921 v Cankavi. Tisti den pride tūdi zastopnik invalidskega odseka v Prekmurje in bo vojnim vdovam (dovicam) na razpolago na razne prošnje do njega. Če mislite za primerno, pozovite 1. ali 2. novembra sestanek invalidov in dovic v Cankovi. Pričakujemo Vaše tozadevajoče sporočilo. (Ne bilo mogoče zavolo kesne pošte. Ur.) Po g. vladn.

svetn. drji Vodopivci smo prijali dnes od Vas zavitek prošelj, štera bomo včas reševali. Prosimo Vas, da potom Svojega lista obvestite prizadete invalide in dovice od toga in potolmačiti, da je invalidsko pitanje rešeno v kraljevini S H S že zdaj mnogo boljše, nego v šterikoli državi v Europi. Z invalidskim zakonom, šteroga zdaj rešujejo in pride tūdi v skupščini med prvimi na vrsto, bodo pokojnine invalidov in dovic velike (do 3600 K in drugi doklati za družinske člane še posebno tak, da bo znašala za invalidovo nepreskrbljeno družino mesečna pokojnina do 1200 K.) Že zdaj so deležni vsi vojni invalidi potrebna zdravljena; dobivajo proteze in ortopedkse aparate (napravljene roke, noge). Dela nesposobni invalidi in vojne dovice z ne preskrbljeno deco dobivajo poleg pokojnine ešče trafike, podporo in posojilo brez interesa. Oni invalidi, šteri se morejo kaj včiti pridejo ali v primerno školo, kot učenci, ali pa kak vajenci k rokodelskim mojstrom ali obrtnikom. Invalidska uprava preskrbi tūdi vsakoga invalida z potrebnimi sredstvi in pripomočki, da lahko začne samostojno rokodelstvo. V oktobri se že otvori v Celji Invalidski dom, kje bodo prekmurski invalidi dobivali tozadevajočo preskrbo. Podrobnosti izvejo prizadeti na sestanki.

**Organizacija občinski tajnikov za Prekmurje.** Dne 20. novembra je bio sklican sestanek obč. taj. Vsled maloga števila udeležencov se ne mogla ničesar končnoga skleniti, da pa je zadeva zelo važno, prosimo vse tovariške, da se brez pogojno in ob vsakom vremeni vdeležijo novoga sestanka, šteri se vrši v nedeljo, dne 4. Decembra, ob 10 vori popoldan v Narodnoj čitalnici pri g. Dobray v M. Soboti. Ponovno vabimo vse tovariške, da se brez pogojno odzvejo tomi vabilu. Dnevi slededi: 1.) organizacija, 2.) udeležev gospodarskoga položaja. Pripravljajni odbor obč. taj. za Prekmurje.

**Velki Dolenci.** G. okrajni glavar, dr. Lipovšek nam nanznanjajo, da je komisija za rekrutiranje ugodila prošnji občine V. Dolenci i tak fanti iz V. Dolence nedo šli na štelingo v D. Lendavo, kak je to prle povedano bilo, nego pridejo v M. Soboti dne 28. novembra.

**Orožne vaje** (fegyvergyakorlat) so ešče uradno na prekllicane, zato či koga vojaška oblast ripozavlje, more iti, ar ovači bo prisiljeni na to i ešče ostro kaštigan.

## Dom i svet.

**Što šče Lendavo z okolicov odcepiti od Prekmurja?**

Tak smo zvedli z Belgrada, ka D. Lendavo z okolicov šče odcepiti od Prekmurja i prikapčiti z Medjimurjom vred Varaždinskog županiji dr. Žerjav liberallec. On je predlagao to vladi i vlada je to sprejela i predložila za sprejem v odbori. Sprejeto to ešče ne v odbori, a itak velikoga pomena je, ka je vlada té predlog sprejela. Trebe veliki protest napraviti i ga poslati v Belgrad. Edna norost je té celi načrt. Čeden človek nikdar ne de delio Prekmurja, štero je edna celota tak gospodarska kak zemljepisna pa tūdi politična. To deliti samo bedak more. Namen delitve je pa staro sovraštvo liberalcov proti našoj krščanskoj stranki. Liberallec Žerjav je po zasedanji Prekmurja na lastno roko ponūdo horvackomi bani Dolnje Prekmurje, naj je vzeme pod lastno upravo. Bojao se je močne krščanske stranke na Dolenskom. Gornjega Prekmurja nese je bojo, vūpao se je, ka do evangeličanci liberalci. Da krščansko stranko oslabi v Sloveniji, zato šče Lendavo odcepiti dr. Žerjav. To je prvi zrok te namene. Drugi je, da svadi Horvate i Slovence i tak on kak tretji ma hasek za svojo liberalno stranko. Tretji zrok je liberalna politika, štera bi rada naše krščansko misleče domače ljudi stepia z obečane Eszterházijske zemlje i to dala kakšim liberalnim prostovoljcom iz Horvacke ali ovak sebi na hasek to zemljo delila. Štrti zrok je pa nesramna špekulacija. Odtrgali bi nas od jedine železničke postaje. I da bi samo na to bili navezani, razni špekulanti bi zavoljo kakše kuge zmišljene to zaprli i naš kmet bi mogo svojo živino tá šenkávati, ar se ne bi mogla izvažati. — Proti toj strašnoj krivici napravimo veliki protest. Prekmurje je edno i nedeljeno. Vūpamo se, ka prekmurski liberalci tūdi podpišejo protest i obsodijo svojega Žerjava. Ali so njemi oni lejko tosami tanačivali za volo kakših mastnih dobičkov?



**Ka pa vlada?**

Z Beograda nam poročajo, ka se-ešče pogajajo stranke, ka narédijo vlado. Vremen ta beži, ne dela se nikaj zvün tū pa tam gda v šterom odbori. Če bi vsi tak leni bili kak je ta liberalno-samostojna vlada pri deli i novom sestavljanji, glad bi nas vse vzeo. Ka vlade ne vzeme glad, se ne trebe bojati.

**Pošta.**

**B. I. Bogojina.** Prosimo, da naznanis Bot Davidi bivšemi cestari, ka je njegova prošnja za penzijo poslana od delegacije ministerstva financ pod št. A. IV. 2273 ax 1921. na pokrajinsko upravo, oddelek za javna dela. Sem je že šlo od nas urgeranje. Tū prgérajte i vi, če se do Božiča ne reši penzija. **R. J. M. Sobota.** Prošnja vložili, da se od kompetentne oblasti stari predlog pri ministerstvu za definitivno imenüvanje. Odgovor gda dobim, ti ga pismeno naznanim. **Gergar Janoš, Keréc Karol, Kelemen Jürlj, Čahuk Aleksander, Ozvatič Viktor, Gergar Ludovik, Kutoš Aleksander, Novak Alek-**

**sander, Kličan Viktor, Kelemen Janoš, Križovci.** Vašo prošnja smo dobili i napravili stopaje, da se pošlune. Odgovor višejnje oblasti Vam naznanimo páli v Novinah. — Vsem. Ki kakšo prošnja vložijo na našega g. poslanca, naj čakajo odgovor vseli v Novinah. V pisni se samo zvünredno da odgovor. To pa zato, ar na stotine pisem prihaja i je fizično nemo-goče vsakoml v pisni posebi odgovoriti. **Kardoš Ivan, M. Sobota.** Vaša prošnja je ešče dardaj ne prišla v Beograd. Pisali smo za vas v Ljubljano i prosili hitro rešitev, Če svedočanstva zdravnikovoga k prošnji neste vložili, vložite kem prle. **Nagy Kolomana domači, M. Sobota.** Dajte glas Deáki, da naj v Ljubljano napravi še edno prošnje za službo. Tak se vupamo ka bo šlo. I ml smo napravili potrebne stopaje v Ljubljani i Beograd.

Najvékšo izbiro vsakovrstnoga blaga za moške i ženske po najnižjih cenah ma vsikdar **Franc Seršen** v Lotmerki.

Kúpim vsefelé kože i te tūdi vzemem v delo, kak se najfineje in hitreje izdelajo v fabriki **I. Stalgoj** v Ljutomeri.

Kože (leder) podplate i vse šušterske potrebščine kak tūdi čisto garantirano tikveno olje kúpate vsakšl den po najnižjih cenah pri

**Albin Sagadin**  
trgovina z kožami  
v Beltinci.

Trüge (škrinje) za mrtve v vsakoj velikoati i vse mrtveče potreboče kúpate najfalej pri

**Albin Sagadin**  
v Beltincih.

**Naročte si Novine!**

Tisk: **E. Balkanji Dolnja Lesdava.**

**Vabilo na podpis.**

Dovoljüjemo si Vam vlüdnó sporočiti, da je občni zbor našega zavoda dneva 30. okt. 1921. skleno zvišati delniško glavnico (alaptöke)

od K. 10,000.000' — na K. 30,000.000' —

i zatoga voljo vöda 50.000 novih delnic (részvény) po 400 K. nominalne cene.

Nové delnice se lahko kúpijo po sledečih pogojih:

1. Delničarje (részvényesek) poleg zakona majo pravico opcije i tak da na vsakšo eno staro delnico dobijo dve novivi po K 600' — za komad, prištevši 5% intereša od 1. julija t. l. do dneva vplačila. Zavoljo izvršavanja opcije morajo predložiti stare akcije.

2. Akcije, štere so više ostale, se ponüdiyo v pisanje onim, ki jih ešče nemajo, nedelničarom po K 700' — za komad, prištevši 5% intereša od 1. julija t. l. do dneva vplačila.

3) K novim akcijam bodo priloženi kuponi za léto 1921.

4. Subskripcija, ali izvršavanje opcije, se vrši pri bančnih podružnicah v **G. Radgoni, Kranju, Ljubljani, Murskoj Soboti i Velkovci** v časi od 10. do 30. novembra t. l.

5. Razdelavanje neoptirani akcij si pridrži upravni svet.

Z odločnim spoštovanjem

**Jugoslovanska Union-banka**

prele Mariborska eskomptna banka.